

[Poul Møller.]

skulle der en hel Célestin-Floridor til at skille statsministeren fra udenrigsministeren. Vi er derfor bange for, at det i sag efter sag vil gå således, at statsministeren vil besejre udenrigsministeren, når de to porteføljer kommer i modsætningsforhold til hinanden.

Jeg skal vende mig til vort økonomiske beredskab. Regeringen kan med rette være tilfreds med udviklingen, men det er mere tvivlsomt, om den kan være tilfreds med regeringen. Den har tilsyneladende haft vinden på ryggen, og mange af de problemer, vi er vænnet til at slås med, er trængt i baggrunden. Æren herfor kan så diskuteres og bliver det.

Valutaforbedringen har siden i fjor forår været så betydelig, at kun meget naive kan tilskrive juniforanstaltningerne fra i fjor hele æren. Det er klart, at andre faktorer må have virket i samme retning. Ser man på kendsgerningerne, er det værd at lægge mærke til, at allerede i april kvartal i fjor begyndte importtallene at falde, at vi så tidligt som i juli 1957 — altså inden regeringsforanstaltningerne kunne virke — fik en valutafremgang på 160 mill. kr., og at vi i fjor fik en overmåde god høst. Prisudviklingen for råvarer har været os overordentlig gunstig, heller ikke det bør glemmes. Ser vi på de væsentligste forskydninger i importen fra 1956-1957, vil det ses, at importen af korn faldt med 190 mill. kr., importen af foderstoffer med 132 mill. kr. og importen af fast brændsel med 209 mill. kr. På disse tre poster fik vi altså en samlet nedgang på 531 mill. kr., og ingen vil formentlig påstå, at denne nedgang kan have haft nogen som helst sammenhæng med de af folketinget i juni 1957 vedtagne lovforslag, som jo havde til formål at reducere importen af forbrugsvarer. Denne import steg imidlertid i løbet af 1957 også i årets to sidste kvartaler.

Jeg har gerne villet fremhæve disse tal, fordi de efter mit skøn viser, at det har været faktorer, som ikke kan tilskrives regeringen, der har vejet tungest i den valutaforbedring, som er sket. Et internationalt prisfald på en række af de råvarer, vi efterspørger mest, kom os til hjælp, og uden dette ville vi heller ikke have fået den nedgang i renten, som vi længtes efter, og som vi alle hilser med til-

fredshed. Den er en følge af valutaforbedringen, der omsætter sig dagligt i en voksende pengemængde.

Der er næppe megen sund fornuft i at bruge tiden til yderligere at diskutere æren og ansvaret; blot må jeg føje til, at såfremt det hele havde været et spørgsmål om nogle lovgivningsindgreb, er det jo tåbeligt, at den forhenværende socialdemokratiske mindretalsregering ikke bragte lignende foranstaltninger i anvendelse med samme gode resultat. Men nok herom; den fordel, valutaforbedringen og den øgede pengemængde giver os, gælder det om at udnytte, inden tilbageslag melder sig. Alle, der sætter sig blot en smule ind i forholdene, ved jo, at alt slet ikke er så godt, som de rå valutatal giver udtryk for. Prisfaldet har også ramt vore landbrugsvarer, og kun den gode høst har gjort det muligt for os at undgå en slem bet i vore eksporttal. Der er produceret så meget mere, men til en lavere pris, at nettoresultatet af landbruget stort set er det samme for samfundet som helhed, men meget ringere for den enkelte landmand. Og den sidste tids store fald i smørpriserne kan ikke undgå at ramme os alle.

Fragtraterne er i løbet af det sidste år faldet med en tredjedel, hvilket selvfølgelig vil påvirke skibsfartens indtægter og igen udsætte vore skibsværfters produktion og beskæftigelse for vanskeligheder. Industriproduktionen viser stadig en svagt faldende tendens, og i forvejen lod vor produktionsfremgang meget tilbage at ønske i sammenligning med de fleste andre lande, som vi bryder os om at blive sammenlignet med.

Dette har påvirket beskæftigelsen. Den lange vinter førte med sig, at da frosten endelig lettede, var der opsamlet et stort behov for udførelse af jord- og bygningsarbejder, hvilket på én gang har aflastet den samlede beskæftigelsessituation. Men jeg er temmelig overbevist om, at de kyn-dige er forurolet også ved de seneste tal, fordi de viser, at tallene for den egentlige industri er alt andet end tilfredsstillende.

Se, alt dette er medaljens revers; den er ikke værd at holde for øje i de mange hyldestartikler, der er skrevet i anledning af regeringens fødselsdag, men den bør ikke skjules for dette høje ting. Vi befinder os i en mellemfase i den internationale konjunkturbevægelse; højkonjunktoren eller infla-